

ПРЕТРЕСНОМ ВЕЋУ Ш

**Судије: судија, Jean-Claude Antonetti, председавајући,
судија, Frederic Harhof,
судија, Flavia Lattanzi,**

Секретар: г. John Hocking
Датум: 18. октобар 2011. године

Поднесак број 479.
Т У Ж И Л А Ц
против
Проф. др ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА

ОБАВЕШТЕЊЕ/УПОЗОРЕЊЕ О ПОНОВНОМ КРШЕЊУ ЉУДСКИХ И ПРОЦЕСНИХ
ПРАВА ПРОФ. ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА ОД СТРАНЕ СЕКРЕТАРИЈАТА МКСЈ У
ПРЕДМЕТУ БР. ИТ-03-67.

Тужилац

Mathias Marcuzen

Оптужени

Проф. др Војислав Шешелъ

Стручни тим који помаже одбрану

Зоран Красић

Гордана Поп-Лазић

Драган Тодоровић

Вјерица Радета

Љиљана Михајловић

Весна Марић

Филип Стојановић

Момир Марковић

Немања Шаровић

Борис Алексић

Александар Мартиновић

Наташа Јовановић

Мирко Благојевић

Петар Јојић

Весна Зобеница

Елена Божић-Талијан

Јадранко Вуковић

Огњен Михајловић

Марина Томан

Дејан Мирковић

Мирољуб Игњатовић

МЕЂУНАРОДНИ КРИВИЧНИ СУД
ЗА БИВШУ ЈУГОСЛАВИЈУ

Т у ж и л а ц
против
Проф. др Војислава Шешеља

Предмет бр. ИТ-03-67.

Поднесак број 479.

ОБАВЕШТЕЊЕ/УПОЗОРЕЊЕ О ПОНОВНОМ КРШЕЊУ ЉУДСКИХ И ПРОЦЕСНИХ
ПРАВА ПРОФ. ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА ОД СТРАНЕ СЕКРЕТАРИЈАТА МКСЈ У
ПРЕДМЕТУ ИТ-03-67.

**I. Разлози за примену одредбе(Ц)(7) Упутства о дужини поднесака и захтева од 16.
септембра 2005. године**

1. Проф. др Војислав Шешељ се већ скоро девет година налази у притвору МКСЈ. У фебруару 2011. године ће притвор ући у десету годину. Или, као што се тачно и прецизно наводи у Издвојеном мишљењу председавајућег судије Антонетија у вези са Захтевом оптуженог Војислава Шешеља за обуставу поступка од 29. септембра 2011. године, проф. др Војислав Шешељ: „...подноси тежину притвора већ много година...“¹ Са друге стране, суђење још увек траје и не зна се када ће се завршити. Дакле, оборен је (у негативном смислу) светски рекорд у основном предмету бр. ИТ-03-67. Или, јасно и лако се закључује да се ради о изузетним околностима незабележеним у модерној судској пракси. Такође, у контексту Упутства о дужини поднесака и захтева од 16. септембра 2005. године, посебно је важно истаћи постојање још једне изузетне (и важне за овај поднесак) околности. Тачније, попут већ поменутих околности, постоји још једна, не мање важна. Секретаријат МКСЈ већ годинама крши људска права проф. др Војислава Шешеља у предмету бр. ИТ-03-67. и тако онемогућава праведан поступак и завршетак суђења. На тај начин, Секретаријат МКСЈ крши Правилник о поступку и доказима МКСЈ, Статут МКСЈ, Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода, Повељу о основним правима ЕУ, Међународни пакт о грађанским и политичким правима, али и општа правна начела призната од стране просвећених народа заснована на Статуту Међународног суда правде. У том контексту, проф. др Војислав Шешељ изричито захтева да се примене

¹ Српска верзија од 13. октобра 2011. Издвојеног мишљења председавајућег судије Антонетија у вези са Захтевом оптуженог Војислава Шешеља за обуставу поступка од 29. септембра 2011. године, стр. 10.

одредбе Упутства о дужини поднесака и захтева од 16. септембра 2005. године, под (Ц)(7), које су наведене испод наслова „Дужина“ и наслова „Одступање од ограничења броја страница“.

II. Увод

2. Дана 14. октобра. 2011. године у Притворској јединици УН у Шевенингену, проф. др Војиславу Шешељу је уручено, на српском језику, обавештење Секретаријата МКСЈ. Оно је у суштини, било слабо скривена претња, заснована на квазиправним и нетачним претпоставкама, иза које се назирала још једна тешка злоупотреба Правилника о поступку и доказима МКСЈ од стране Секретаријата. Али, то обавештење/писмо је била и најавна нове нечовечне изолације и кршења људских права проф. др Војислава Шешеља у тренутку када се очекује завршна реч или повлачење оптужнице у предмету бр. ИТ-03-67. Или, уместо да Секретаријат МКСЈ и секретар као најодговорније лице тог органа, које према правилу 31. Правилника о поступку и доказима МКСЈ „Након саветовања са Колегијумом, препоручује генералном секретару Уједињених нација кандидата за заменика секретара и остало особље Секретаријата“, поступају у складу са правилом 32. Правилника о поступку и доказима МКСЈ, у којем се прописује да пре ступања на дужност, секретар преузима обавезу савесног испуњавања свог посла, секретар и његово особље су грубо прекршили Правилник о поступку и доказима МКСЈ. Тачније, изјаву у складу са правилом 32. Правилника о поступку и доказима МКСЈ: „Свечано изјављујем да ћу поверене ми дужности секретара Међународног суда за кривично гоњење особа одговорних за тешка кршења међународног хуманитарног права на територији бивше Југославије од 1991. извршавати одано, поверљиво и савесно, те да ћу се у потпуности придржавати свих одредби Статута и Правилника о поступку и доказима Међународног суда“. Тачније, сматрам да обавештење Секретаријата или слабо прикривена претња од 14. октобра. 2011. показује да Секретаријат поново поступа у предмету бр. ИТ-03-67. супротно начелу савесности која се истиче у правилу 32. Правилника о поступку и доказима МКСЈ. Из тога, логичким и језичким тумачењем, јасно произилази и да Секретаријат у предмету бр. ИТ-03-67. крши члан 21. Стаута МКСЈ у којем се прописује: „1) Све особе су равноправне пред Међународним судом. 2) Приликом решавања по оптужбама против оптуженог, он има право на правично и јавно суђење... 3) Оптужени се сматра невиним док му се не докаже кривица у складу с одредбама овог Статута...“.

3. Такође, оваквим поступање уочи изношења завршене речи у предмету бр. ИТ-03-67. Секретаријат МКСЈ крши и Правилник о притвору од 21. јула 2005. године. У правилу 5.

Правилника о притвору од 21. јула 2005. године се истиче да: „Сви притвореници осим оних које је Међународни суд осудио, сматрају се невиним док се не прогласе кривим и са њима треба увек тако поступати“.

4. Секретаријат МКСЈ, квазиправним мешањем у тренутку када се очекује завршна реч у предмету бр. ИТ-03-67. крши и следеће чланове Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода из 1950. године коју је донео Савет Европе. Члан 1. Европске конвенције за заштиту људских права у којем се прописује обавеза поштовања људских права, члан 3. у којем се прописује да „Нико не сме бити подвргнут мучењу, нечовечном или понижавајућем поступању или кажњавању“, члан 6. који гарантује право на правично суђење, члан 7. који гарантује кажњавање само на основу закона, члан 8. који гарантује право на поштовање приватног и породичног живота, као и члан 10. који гарантује слободу изражавања и члан 14. који забрањује дискриминацију.

5. Секретаријат МКСЈ, најавом увођења изолације и мешањем у предмет бр. ИТ-03-67. у тренутку када се очекује завршна реч и кршењем основних људских права проф. др Војислава Шешеља, крши Повељу о основним правима Европске уније, коју су донели Европски парламент и Савет, у њеном измењеном или важећем тексту из 2007. године. Тачније, Секретаријат у предмету бр. ИТ-03-67. крши неколико важних чланова, Повељу о основним правима Европске уније. Или, у Повељи о основним правима ЕУ у члану 1. гарантује се достојанство човека, у члану 2. право на живот, а у члану 6. право на слободу и безбедност. У члану 11. Повеље о основним правима Европске уније се гарантује слобода изражавања и информисања, у члану 20. право на једнакост, у члану 21. недискриминација, у члану 48. претпоставка невиности и право на одбрану.

6. Наравно, таквим несавесним и недобронамерним поступањем Секретаријат МКСЈ у предмету бр. ИТ-03-67. крши се и неколико чланова Међународног пакта о грађанским и политичким правима из 1966. године у којима се гарантују основна људска права. У члану 7. забрана нечовечног поступања, у члану 9. слобода, у члану 14. право на правично суђење, у члану 19. слобода изражавања, у члану 26. се забрањује дискриминација.

7. Такође, желимо да истакнемо у овом поднеску о поновном кршењу људских и процесних права проф. др Војислава Шешеља од стране Секретаријата МКСЈ и следеће. Несавесним поступањем Секретаријат МКСЈ у предмету бр. ИТ-03-67. не крши само Правилник о поступку и доказима МКСЈ, Статут МКСЈ, Повељу о основним правима Европске уније, Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода и Међународни пакт о грађанским и политичким правима. Кршењем људских права, у тренутку када се очекује завршна реч проф. др Војислава Шешеља Секретаријат МКСЈ негира постојање општих правних начела просвећених народа у предмету бр. ИТ-03-67.

8. Тачније, Секретаријат МКСЈ у предмету бр. ИТ-03-67. крши општа правна начела која се заснивају на Статуту Међународног суда правде УН. Колики је значај поштовања тих начела, наводи се у сваком уџбенику или књизи који обрађује међународно право. На пример, у том општем контексту поштовања правних начела проф. др Смиља Аврамов и проф. др Миленко Крећа износе следеће дефиниције (позивајући се на Статут Међународног суда правде) када пишу о изворима међународног права: „Општа правна начела која признају просвећени народи на основу члана 38. став ц) представљају трећи извор међународног права који, као што је раније речено, улази у категорију главних извора... Међутим, општа правна начела, која несумњиво представљају засебну категорију извора, су изведени појмови, где воља држава само посредним путем долази до изражаја. То су апстрактне норме, изведене из низа правила која се примењују у унутрашњим поредцима државе, које улазе у састав међународне заједнице. Сама чињеница да су у питању норме, признате у унутрашњим поредцима што је уосталом и посебно наглашено у члану 38. став ц) Статута, да је тим правилима карактер позитивног права... Отуда у општим правним начелима, која има у виду члан 38. став ц) не треба видети производ филозофских разматрања већ позитивна правила, прихваћена од стране свих, или већине просвећених народа *in foro domestico*“.²

9. И други правници пишу о појму општих правних начела и о њиховом значају у модерном праву. На пример, проф. др Стеван Ђорђевић истиче о општим правним начелима и њиховој важности: „Под овим појмом означавају се извесна начела која су заједничка правним системима држава и народа, тј. чине део сваког правног система... Наше је мишљење да је Статут Суда од 1920. године, а такође од 1945. године, као у погледу других наведених, тако и у случају сада разматраних општих правних начела просвећених народа, само потврђивао и кодификовао постојеће право, веће дуже време примењивано“.³

10. Са друге стране, проф. др Будумир Кошуткић износи да чак и ЕУ у свом правном систему примењује општа правна начела прихваћена од стране просвећених народа: „Изузетно важан правни извор представљају општи правни принципи (начела) аутономног правног поретка Заједнице развијени од Суда европских заједница (према мишљењу немачког правног писца Хелмута Лехелера, постоје две врсте неписаних правних извора:

² Аврамов С. Крећа М. "Међународно јавно право", Службени гласник, Београд, 2008. стр. 64.

³ Ђорђевић С. "Увод у међународно право" Правни факултет, Београд, 2007. стр. 195-198.

обичајно право у смислу обичајног судијског права и општа правна начела)⁴.⁴ Сматрам да је ово веома важно тумачење јер је у свом раду МКСЈ уско повезан са ЕУ.

11. Такође, Кошутих слично као и Аврамов и Крећа, цитира Статут Међународног суда правде као извор међународног права који регулише општа правна начела: „Статут Међународног суда правде наводи као извор међународног права 'општа правна начела призната од цивилизованих народа' (члан 38. Статута). Стога, није било необично што је међународни уговор о оснивању Европске економске заједнице утврдио извесна општа правна начела као основе за њено делотворно функционисање. Нарочити значај су имала и имају начела лојалности (верности) и забране дискриминације на основу националности. Начело лојалности формулисано је у члану 10. (ex члан 5.) Уговора о оснивању Европске заједнице“.⁵ Ипак, примећујем да Секретаријат МКСЈ својим грубим мешањем у предмет бр. ИТ-03-67. у тренутку када се очекује завршна реч крши начело недискриминације. Просто је несхватљиво такво поступање ако се зна да су МКСЈ и ЕУ веома повезани и да фактички усаглашено делују на Балкану.

12. Такође, експерти истичу и важност других начела које усваја ЕУ/ЕЗ у својим конститутивним уговорима: „Начело забране дискриминације у примени Уговора формулисано је у члану 12. (ex члан 6)... С обзиром на традицију држава чланица у погледу поштовања општих правних начела као извора права (ту традицију нарочито су развили немачки и француски судови), као и на праксу Међународног суда правде у том погледу, било је природно што је Европски суд правде развио у целости, или делимично, извесна општа правна начела као што су начела пропорционалности, једнакости и легитимних очекивања. Начело пропорционалности унето је сада изричито у Уговор о оснивању Европске заједнице као уставни принцип његовог правног поретка. Осим тога, Заједници је додељена надлежност да се легислативним мерама бори и против других облика дискриминације на основу пола и држављанства. Основна права и слободе формулисана су као општа правна начела на сличан начин као начело пропорционалности. Најпре су та права и слободе биле признате у пракси Суда европских заједница (case law ЕСП), затим су подржана декларацијама институција Заједнице и, најзад, записана у примарном праву Европске уније... формулацијом у члану 288(2) изричито је признато дејство општих начела у праву Заједнице. Европски суд правде оценио је начела из тог члана као посебну врсту општих правних начела која важе као неписани правни извор у праву Заједнице. На темељу тако заузетог правног схватања, Суд правде је развио и своје

⁴ Кошутих Б. "Основи права Европске уније", Правни факултет, Београд, 2009. стр. 243.

⁵ Кошутих Б. "Основи права Европске уније", Правни факултет, Београд, 2009. стр. 248.

учење о основним правима и слободама као општим правним начелима правног поретка Заједнице“.⁶

13. Дакле, више него јасно. ЕУ, као организација која је у најближој вези са МКСЈ, и то нико не може оспорити, у свом правном систему и оснивачким уговорима, користи општа правна начела призната од стране просвећених народа. Не видим разлог да се општа правна начела, поред одредаба Правилника о поступку и доказима МКСЈ, Статута МКСЈ, Повеље о основним правима Европске уније, Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода и Међународног пакт о грађанским и политичким правима, не примењују у предмету бр. ИТ-03-67.? Али, као да ова основна правна начела не важе за Секретаријат МКСЈ. Он се грубо меша у предмет бр. ИТ-03-67. у тренутку када се очекује завршна реч. Скандалозно и несхватљиво поступање!

14. Такође, поводом важности појединачних начела, као што је на пример, начело недискриминације, у Уговору о формирању Европске заједнице из 1957. године, у члану 12. (ex члан 6) се наводи: „У оквиру примене овог Уговора и уз поштовање свих његових посебних одредби, забрањује се свака дискриминација по основу држављанства. Савет може, у складу са поступком предвиђеним чланом 251. доносити прописе у циљу забране такве дискриминације“.⁷ Ипак, дискриминација као да је дозвољена у предмету бр. ИТ-03-67.?

15. Такође, наглашавам у контексту овог поднеска да и у ставу 1. члана 19 . Уговора о функционисању Европске уније из 2007. године се истиче: „Без штете по друге одредбе из ових уговора и у границама надлежности које су уговорима поверене Унији, Савет, одлучујући у складу са посебном законском процедуром и после одобрења Европског парламента, може предузети потребне мере за борбу против сваке дискриминације засноване на полу, раси или етничком пореклу, религији или веровању, хендикепираности, старости или сексуалној оријентацији“. Али, изгледа, ни такве формулације нису зауставиле Секретаријат МКСЈ у квазиправном поступању, иако његови чланови долазе углавном из земаља ЕУ.

16. Исто тако, у члану 10. Уговора о функционисању Европске уније из 2007. године се истиче: „Приликом утврђивања и споровођења својих политика и активности Унија се бори против сваке дискриминације засноване на полу, раси или етничком пореклу,

⁶ Кошутић Б. "Основи права Европске уније", Правни факултет, Београд, 2009. стр. 248-249.

⁷ "Уговор о Европској унији-Рим-Мастрихт-Амстердам", приредио Лопандић Д. "Међународна политика", Београд, 1999. стр. 78. Нумерација члана 12 је у складу са Уговором из Амстердама из 1997. године. У том смислу је додати и други став овог члана

религији или уверењу, хендикепираности, старости или сексаулној оријентацији“.⁸ Дакле, опште правно начело недискриминације је веома важно у позитивном правном систему Европске уније. Не видим разлога да тако не буде и у раду МКСЈ у предмету ИТ-03-67.?

17. Тачније, и то сигурно Претресно веће III зна јер је састављено од искусних судија и људи који су експерти за аки комунитер, у европској правној теорији највећа пажња је посвећена људским правима и слободама као општим начелима права. Или, као што се истиче у правној теорији: „Већу пажњу су привукла следећа начела: начело верне или лојалне сарадње, начело супсидијарности, начело пропорционалности, начело правне сигурности и легитимних очекивања, начело недискриминације“.⁹

18. И британски аутори, као Сајмон Хикс, наводе велики значај општих правних начела у европском праву: „Као и свим правним системима, примарни и секундарни извори права не могу да разреше сва правна питања која се појаве... Постоје четири основне врсте принципа. Принцип административне и правне законитости који потичу из правних традиција држава попут правне сигурности, пропорционалности (средства да се постигне циљ морају бити одговарајућа) процедуралне правичности, принцип основних људских права која нису дефинисана Уговором о ЕУ, принцип политичких права, попут транспарентности (приступа информацијама) и супсидијарности!“.¹⁰

19. Дакле, када се узму у обзир све претходно наведене дефиниције о општим правним начелима и њиховом значају у европском и светском праву, може се доћи до закључка који показује да се сва та општа правна начела крше од стране Секретаријата, МКСЈ у предмету бр. ИТ-03-67. у тренутку када се очекује завршна реч. У том контексту, следећа табела показује која се општа правна начела крше у предмету бр. ИТ-03-67. од стране Секретаријата МКСЈ.

Табела бр. Најважнија општа правна начела која се крше од стране Секретаријата МКСЈ у предмету бр. ИТ. 03-67.

1. Начело савесности

(Секретаријат МКСЈ не поштује то опште правно начело које је прописано правилом 32. Правилника о поступку и доказима МКСЈ, или свечаном изјавом коју даје секретар)

⁸ Јањевић М. "Консолидовани Уговор о Европској унији,и Уговор о функционисању Европске уније (2008/С 115/01)са Повељом о основним правима Европске уније", Службени гласник , Београд, 2009. стр. 63. и65.

⁹ Коштутић Б. "Основи права Европске уније", Правни факултет, Београд, 2009. стр. 249.

¹⁰ Хикс С. "Политички систем Европске уније"Службени гласник, Београд, 2007. стр. 123.

2. Начело права на праведно суђење

(Секретаријат МКСЈ не поштује то опште правно начело које је прописано у Европској конвенцији за заштиту људских права и основних слобода, Повељи о основним правима ЕУ, Међународном пакту о грађанским и политичким правима. Тачније, наметање изолације директно крши право на праведно суђење у тренутку када се очекује завршна реч)

3. Начело пропорционалности

(Секретаријат МКСЈ не поштује то опште правно начело јер жели да наметне нехуману изолацију проф. др Војиславу Шешељу због некаквих магловитих, нејасних, недоказаних и квазиправних тврдњи о злоупотребама привилегованих разговора са правним саветницима)

4. Начело правне сигурности

(Секретаријат МКСЈ не поштује то опште правно начело јер жели да наметне нехуману изолацију проф. др Војиславу Шешељу на основу квазиправне воље и без доказа, или упоришта у Правилнику о поступку и доказима МКСЈ и то у тренутку када се очекује завршна реч. Такво поступање се заснива на кавзиправним и неистинитим претпоставкама. Дакле, нема правне сигурности)

5. Начело недискриминације

(Секретаријат МКСЈ не поштује то опште правно начело јер нехуману изолацију намеће проф. др Војиславу Шешељу, без обзира на његова загарантована људска права)

6. Начело транспарентности

(Секретаријат МКСЈ не поштује то опште правно начело јер свој претње заснива на магловитим, нејасним и недоказаним тврдњама о злоупотребама привилегованих разговора са правним саветницима. Или на тврдњама да је „можда“ или „изгледа“ проф. др Војислав Шешељ злоупотребио привилеговану комуникацију. Тачније, у писму од 14. октобра нема ниједног доказа за овако тешке оптужбе, нити извора информација који би то потврдио).

7. Начело презумпције невиности

(Секретаријат МКСЈ не поштује то опште правно начело које је прописано у Правилнику о притвору од 21. јула 2005. године, Европској конвенцији за заштиту људских права и основних слобода, Повељи о основним правима ЕУ, Међународном пакту о грађанским и политичким правима. Тачније, претпоставка невиности очигледно не постоји када се ради о проф. др Војиславу Шешељу и предмету бр. ИТ-03-67. На такав закључак указује и поступање Секретаријата у периоду од 2003-2009. године).

Извори табеле: Правилник о поступку и доказима МКСЈ, Статут МКСЈ, Правилник о притвору од 21. јула 2005, Европска конвенција за заштиту људских права и основних слобода, Повеља о основним правима ЕУ, Статут Међународног суда правде УН, Међународни пакт о грађанским и политичким правима.

20. Дакле, може се закључити да претходно наведена општа правна начела као да не постоје у предмету бр. ИТ-03-67. када се ради о поступању Секретаријата МКСЈ. Сматрам да је то недопустиво и да Претресно веће III, које је састављено од искусних правника, који знају значај ових општих правних начела, мора да стане на пут самовољи Секретаријата МКСЈ и неприкладном поступању у предмету бр. ИТ-03-67. у тренутку када се очекује завршна реч или повлачење оптужнице.

II. Бесмислене и квазиправне конструкције, нелогичне тврдње и претње Секретаријата МКСЈ од 14.10.2011. године

21. У писму достављеном проф. др Војиславу Шешељу од стране Секретаријата МКСЈ 14.10.2011. године се наводи: „У име секретара суда обраћам вам се у вези са могућом злоупотребом могућности за привилеговану комуникацију коју су вама и вашим правним саветницима одобрене у Притворској јединици Уједињених нација. Према информацијама којима располажем постоје основе за сумњу да су могућности за комуникацију са правним сарадницима које су вам одобрене, можда злоупотребљене, за обеладањивање поверљивих информација. Конкретно, на вашем веб сајту www.vseselj.com доступне су четири књиге и пет судских поднесака у којима објављујете поверљиве информације у вези са заштићеним сведоцима. И то упркос ранијој осуди за непоштовање суда, налозима за уклањање поверљивих материјала и даљим поступцима који су против вас покренути због непоштовања суда. Штавише, уместо да поступите по налозима за уклањање поверљивог материјала са веб сајта, на њему се и даље објављују материјали који подлежу заштитним

мерама. Поред тога, изгледа да сте одлучни у намери да поверљиве документе Међународног суда задржите на свом веб сајту, упркос свим настојањима да они буду уклоњени“.

22. Поводом ових неутемељених и неозбиљних оптужби заснованих на појмовима „можда“ и „изгледа“, као правни саветник проф. др Војислава Шешеља желим да обавестим Претресно веће III о следећим чињеницама. Желим јасно да истакнем, никада од проф. др Војислава Шешеља нисам добио упутство да прекршим било коју заштитну меру. Никада од проф. др Војислава Шешеља нисам добио упутство да обелоданим било који поверљиви поднесак. Никада од проф. др Војислава Шешеља нисам добио упутство да обелоданим неки поверљиви поднесак на веб сајту www.vseselj.com. Осим мојих изјава са конференција за штампу и јавних поднеска који су били урађени строго у складу са Правилником о поступку и доказима МКСЈ, никада нисам било који поверљиви поднесак доставио веб сајту www.vseselj.com (тачније, служби који уређује тај сајт). Никада проф. др Војислав Шешељ није злоупотребио привилеговану комуникацију коју имамо. Иако нисам обавезан да објашњавам Претресном већу III теме наших привилегованих разговора, ипак ћу вас информисати ради разјашњења ове апсурдне ситуације, да су све теме о којима смо разговарали проф. др Војислав Шешељ и ја биле строго у складу са Правилником о поступку и доказима МКСЈ. Што се тиче невероватних и бесмислених тврдњи Секретаријата МКСЈ да је наводно проф. др Војислав Шешељ 2003. године дао некакве налоге пре него што је отишао у Хаг да се објављују заштићене информације, желим Претресно веће III јасно и конкретно да информишем о следећим општепознатим и проверљивим чињеницама. Имао сам част да проф. др Војислава Шешеља први пут уживо видим тек 2009. године у Притворској јединици УН. Пошто би било више него нелогично да смо тада у Притворској јединици УН разговарали о кршењу Правилника о поступку и доказима МКСЈ, јасно је да је теза о некаквим „мистериозним“ упутствима које је проф. др Војислав Шешељ усмено давао својим правним саветницима (тачније мени), ради кршења Правилника о поступку и доказима МКСЈ 2003. године нелогична, бесмислена и неозбиљна. Дакле, може се закључити следеће. Ради доказивања немогућег, људи из Секретаријата МКСЈ су прибегли бесмисленим конструкцијама. Прва неозбиљна конструкција је да је проф. др Војислав Шешељ дао усмена упутства својим правним саветницима 2003. године у вези са кршењем заштитних мера. Као што сам већ истакао, ову небулозу у потпуности демантује чињеница да сам имао част да проф. др Војислава Шешеља први пут уживо видим тек 2009. године у Притворској јединици УН.

23. Друга бесмислена тврдња је да је проф. др Војислав Шешељ својим правним саветницима давао упутства о кршењу заштитних мера путем привилеговане комуникације.

У том контексту постављају се следећа логична питања. Како то Секретаријат МКСЈ зна? Да ли је Секретаријат МКСЈ прислушкивао привилеговане разговоре проф. др Војислава Шешеља и његових правних саветника? Ако је тако, онда треба покренути поступак који ће утврдити одговорност Секретаријата, а не проф. др Војислава Шешеља! Такође, желео бих Претресном већу III да скренем пажњу на још неке нелогичности и бесмислице у тврдњама Секретаријата од 14. октобра. 2011. године. Општепознато је након објављивања депеша на сајту „Wikileaks“ да се неке чудне ствари дешавају у вези са радом МКСЈ и привилегованим (и обичним) телефонским разговорима притвореника. Најпознатији пример је, свакако, прислушкивање телефонских разговора покојног Слодбодана Милошевића. Претресно веће III сигурно зна, да је тим поводом проф. др Војислав Шешељ поднео и кривичну пријаву против бившег управника Притворске јединице УН. У тој кривичној пријави се наводи следеће: „Бивши управник је према „Викиликсу“ доставио бројне информације људима ван МКСЈ о Слодбодану Милошевићу: „Његов дијастолни крвни притисак је стално изнад 120. Упркос високим дозама шест лекова које је примао, његов притисак је и даље опасно повишен“. Након изношења оваквих поверљивих информација о здравственом стању Милошевића, бивши управник доставља америчкој амбасади у Хагу и информације о Милошевићевим телефонским разговорима: „Он зове своју супругу Мирјану сваког јутра. Милошевић је могао да манипулише нацијом, али се борио да контролише своју жену, која очигледно има велики утицај на њега. Мира га је наговорала да преузима одређене акције. Када је не би послушао, она би му спочитавала да је разлог лошег исхода управо то што је није послушао. Марковићева је служила као извор информација, мотивације и стратегије, и он се чврсто ослањао на њена упутства. Када би га притискала да учини нешто што не жели, он јој се ретко директно супротстављао, већ само не би урадио то што му је рекла“. Сасвим је јасно из претходног, да је бивши управник притворске јединице УН при МКСЈ прислушкивао телефонске разговоре Милошевића и да је злоупотребљавао информације из њих, тако што их је прослеђивао америчкој амбасади у Хагу (иако није амерички држављанин)“, закључује се у Кривичној пријави против бившег управника притворске јединице УН Тимоти Мекфадена од 27. јануара 2011. године. Дакле, ове општепознате чињенице о злоупотреби телефонских разговора наводи проф. др Војислав Шешељ у Кривичној пријави против бившег управника притворске јединице УН Тимоти Мекфадена од 27. јануара 2011. године. Пошто сам учествовао у својству правног саветника у изради Кривичне пријаве против бившег управника притворске јединице УН Тимоти Мекфадена од 27. јануара 2011. године, могу себи, али и Претресном већу III, у том контексту, да поставим логично питање. Да ли би логично било да после овакавог скандала са

прислушкивањем Слободана Милошевића, проф. др Војислава Шешељ користи телефонску линију за издавање упутства о кршењу заштитних мера?

24. Овоме свакако треба додати и још један узнемирујући и скандалозан податак који је објављен у вези са радом МКСЈ на сајту „Викиликс“ 30.8.2011. године. Тачније, депеша о састанку између високих француских и америчких функционера одржаном у децембру 2006. године на којој је једна од тема био и проф. др Војислав Шешељ.¹¹ Да ли то поново говори о злоупотребама које не долазе од проф. др Војислава Шешеља већ од сила ван МКСЈ?

25. Такође, желим да истакнем и следеће поводом писма Секретаријата МКСЈ. Уверен сам, али и знам, да и мој колега правни саветник Борис Алексић никада није прекршио заштитне мере, нити је обелоданио поверљиве информације. И он никада није добио инструкције од проф. др Војислава Шешеља у том смислу. Уосталом, и он ће о тим чињеницама обавестити и председника МКСЈ у посебном поднеску.

III. Историјат сличних злоупотреба Секретаријата МКСЈ или нехумана изолација проф. др Војислава Шешеља и кршење његових људских и процесних права у периоду од 2003-2005. и 2008-2009. године.

26. У писму од 14. октобра. 2011. године представник Секретаријата МКСЈ наводи: „Најзад, подсећам на историјат сличних злоупотреба“. Овакво поступање већ личи на грубу замену теза. Зато у контексту претходно наведеног, у овом поднеску желим да подсетим Претресно веће III и на историјат злоупотреба Секретаријата МКСЈ у предмету ИТ-03-67. Или, на следеће скандалозне чињенице и поступање Секретаријата МКСЈ у предмету бр. ИТ-03-67. у периоду од 2003. до 2005. године и 2008. до 2009. године. Заменик секретара МКСЈ је донео још 11. децембра 2003. године срамну и скандалозну Одлуку којом се забрањује свака телефонска комуникација и све посете проф. др Војиславу Шешељу. У тој Одлуци се уводи и прислушкивање свих телефонских разговора (и све то у року од 30 дана). Изузети из ових забрана су били правни саветници (које МКСЈ није признавао) и дипломатски представници (што ништа није значило јер је проф. др Војислав Шешељ одбијао контакт са представницима прозападног корумпираног режима у Београду). „Оправдање“ за овакву драконску и нехуману Одлуку је било то што је проф. др Војислав Шешељ као председник Српске радикалне странке показивао интересовање за успех своје партије на парламентарним изборима у Србији. Дакле, по

¹¹ Више о томе: "Обавештење Претресном већу III о угрожавању интегритета процеса проф. др Војислава Шешеља од стране појединих западних влада" од 19. 9. 2011.

тадашњем тумачењу заменика секретара (а изгледа и садашањем), проф. др Војислав Шешељ, је иако неосуђен и невин човек, морао унапред да изгуби сва своја грађанска права. У том контексту, секретар 29. децембра 2003. године доноси Одлуку о потпуној изолацији проф. др Војислава Шешеља. Разлог за то су поново били парламентарни избори у Србији, иако су они већ били одржани 28. децембра 2003. године. Дакле, ретроактивно се проф. др Војислав Шешељ кажњава због своје изјаве о изборима од 25. децембра 2003. године. Према томе, по тумачењу Секретаријата, проф. др Војислав Шешељ је доласком у МКСЈ престао да буде председник највеће опозиционе партије у Србији, јер су тако одлучили заменик секретара и особље Секретаријата МКСЈ. Тако су они показали и намеру да одређују које су партије у Србији подобне а које не. Сваки разуман и обавештен посматрач би дошао до таквог закључка, јер претходно наведене међународне конвенције не дозвољавају такво поступање са затвореницима. Посебно то не дозвољава Скуп минималних правила о поступању са затвореницима из 1955. године, у коме се у члану 6. прописује да „правила треба да се примењују непристрасно”, а у члану 29. да понашање које представља дисциплински прекршај треба да буде „решено или закоником или правилником надлежне административне власти”.

27. Такође, подсећам Претресно веће III да заменик секретара доноси нову Одлуку 8. јануара 2004. године, у којој поново брутално газује права проф. др Војислава Шешеља. Заменик секретара продужава тоталну изолацију. Тачније „забрањује сваку комуникацију оптуженог и других особа” у новом додатном року од 30 дана. Дакле, укида комуникацију између проф. др Војислава Шешеља и његове породице. Овака срамна, скандалозна, нехумана и безобзирна Одлука, се оправдава бесмислицама и фразама попут оне да треба „допринети поновном успостављању и очувању мира на простору бивше Југославије”(?!). Када се прочитају овакве небулозе и бесмислице заменика секретара, неминовно се за сваког разумног и неутралног посматрача постављају следећа питања. О каквом успостављању мира се ради у овој скандалозној Одлуци. Тачније, да ли се на просторима бивше Југославије почетком јануара 2004. године водио некакав рат? Ако јесте, где, и које су биле зарађене стране?

28. Такође, подсећам Претресно веће III да заменик секретара 6. фебруара 2004. године доноси још једну Одлуку којом продужава сурову изолацију проф. др Војислава Шешеља. Овај пут заменик секретара износи још бесмисленије оправдање. Он, приликом доношења Одлуке, „узима у обзир” да је „на парламентарним изборима у Србији, одржаним 28. децембра 2003. године, странка на чијем је челу оптужени освојила 82 од 250 места у Скупштини Републике Србије”. Дакле, проф. др Војислав Шешељ је „крив” зато што уопште постоји „неподобна” Српска радикална странка. Или, отежавајућа околност за

њега, по тумачењу заменика секретара, је то, што је Српска радикална странка освојила велики број мандата на изборима. Зато се, по тумачењу заменика секретара, изолација продужава за још 30 дана (иако већ траје од децембра 2003. године). Просто невероватно за сваког разумног и неутралног посматрача.

29. Међутим, заменик секретара се није зауставио само на тој Одлуци, па је већ 16. фебруара 2004. године донео нову Одлуку у којој именује извесног Ван дер Спула за браниоца у приправности оптуженог. Упркос томе што проф. др Војислав Шешељ није хтео да има никакв контакт са том особом (општепознате су чињенице о срамној улози ове особе у финалној фази покушаја судског убиства проф. др Војислава Шешеља).

30. Наравно, заменик секретара наставља и са продужавањем нехумане изолације проф. др Војислава Шешеља. Он већ 9. марта 2004. године доноси Одлуку да се изолација продужи за још 30 дана (иако је трајала од децембра 2003.). Поново се као оправдање износи небулозна и бесмислена реченица да је „на парламентарним изборима у Србији, одржаним 28. децембра 2003. године, странка на чијем је челу оптужени освојила 82 од 250 места у Скупштини Републике Србије”, али се додаје и да оптужени „показује склоност да пркоси”. Дакле, проф. др Војислав Шешељ је био „крив” не само зато што постоји Српска радикална странка, већ и зато што није прихватио своју нехуману и неправедну изолацију.

31. Такође, подсећам Претресно веће III да заменик секретара 8. априла 2004. године доноси нову Одлуку којом продужава изолацију (која је трајала од децембра 2003.). Једина битна разлика у односу на претходне одлуке о наметању изолације је ново, небулозно оправдање заменика секретара „да су председнички избори у Србији заказани за 13. јуни 2004. године” и да зато оптужени подрива напоре на „успостављању и одржавању мира у бившој Југославији”. Ове небулозне реченице заменика секретара, које је очигледно одобравао тадашњи секретар, најбоље показују и став Секретаријата МКСЈ према проф. др Војиславу Шешељу. Он за Секретаријат МКСЈ није оптужени кога штити претпоставка невиности. Не, проф. др Војислав Шешељ је за Секретаријат МКСЈ унапред крив. Крив је за све што се десило, или што ће се десити на просторима бивше Југославије, без обзира што кривица проф. др Војислава Шешеља није доказна, без обзира што суђење тада није ни почело, без обзира што се он у том тренутку налазио у притвору и изолацији дугој скоро 5 месеци. Када се ово има у виду, сваком разумном, обавештеном и неутралном посматрачу је јасно да Секретаријат МКСЈ и тужилаштво годинама у предмету бр. ИТ-03-67. крше Правилник о поступку и доказима МКСЈ, Статут МКСЈ, Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода, Повељу о основним правима ЕУ, Међународни пакт о грађанским и политичким правима, али и општа правна

начела прихваћена од стране цивилизованих народа. Сматрам, не само као правни саветник проф. др Војислава Шешеља, већ и као магистар правних наука да таквој пракси Претресно веће III мора да стане на пут.

32. Такође, подсећам Претресно веће III да заменик секретара 7. маја 2004. године доноси још једну Одлуку којом се изолација проф. др Војислава Шешеља (која је трајала од децембра 2003. године) продужава за додатних 30 дана. У одлуци се наводе, поново, председнички избори у Србији, као оправдање за продужетак изолације, и једно писмо проф. др Војислава Шешеља као разлог за додатну изолацију. Као да је дужност МКСЈ и заменика секретара била да буду посматрачи ОЕБС-а на изборима у Србији. Тачније, као да су заменик секретара и Секретаријат МКСЈ били део комунистичке полиције у време Јосипа Броза која је превентивно хапсила неподобне дисиденте приликом великих политичких догађаја. Или, су се заменик секретара и Секретаријат МКСЈ уживели у улогу оног ратног цензора који је отворио неподобно писмо капетана Александра Солжењицина у време трајања Другог светског рата 1945. године? Наравно, таква тоталитарна и ратна овлашћења заменика секретара и Секретаријата МКСЈ не постоје ни у Правилнику о поступку и доказима МКСЈ, ни у Статуту МКСЈ, али изгледа да је све могуће када се ради о предмету бр. ИТ-03-67. Страшно је што се такво поступање понавља и у тренутку када се очекује завршна реч или повлачење оптужнице у предмету бр. ИТ-03-67.

33. У том контексту, кршења људских и процесних права проф. др Војислава Шешеља, подсећам Претресно веће III и на следеће чињенице. Заменик секретара 9. јуна 2004. године доноси још једну Одлуку којом продужава изолацију (која је трајала од децембра 2003.) за додатних 30 дана. Ново небулозно оправдање је најави да „постоји могућност да ће се други круг избора одржати 27. јуна 2004. године”. Дакле, заменик секретара и особље Секретаријата МКСЈ тада преузимају улогу политичких аналитичара који процењују да ли ће бити другог круга председничких избора у Србији(!) Или, изолација проф. др Војислава Шешеља је трајала од децембра 2003. године до јуна 2004. године. Или, 7 дугих месеци! Зато јасно питам Претресно веће III да ли ће се поново дозволити такво поступање Секретаријата МКСЈ у предмету бр. ИТ-03-67.? И то у тренутку када се очекује завршна реч или повлачење оптужнице у предмету бр. ИТ-03-67.?

34. Подсећам Претресно веће III да се и у 2005. години наставило са том скандалозном праксом. Тачније, заменик секретара 23. јуна 2005. године доноси Одлуку о изолацији проф. др Војислава Шешеља. Та Одлука је била веома слична као и оне из 2004. године, једина разлика је била у томе што у Србији те 2005. године није било избора, па је заменик секретара морао да смисли неко ново бесмислено оправдање за тортуру над

притвореником. Такво бесмислено оправдање је пронађено у формулацији да је оптужени „потенцијално” учинио прекршај у једном телефонском разговору од 18. јуна 2005. године. Наводно је проф. др Војислав Шешељ поменуо идентитет особе која је „можда заштићена”(?!). Ово је скоро невероватно оправдање за доношење Одлуке о изолацији од 60 дана. Оно у потпуности осликава начин рада Секретаријата МКСЈ. Тачније, квазиправни начин рада и поступања према проф. др Војиславу Шешељу од стране тадашњег Секретаријата. Исти скоро као и код оних судија који су судили Јозефу К. Зато сматрам да Претресно веће III мора да има у виду претходно наведене чињенице и да је дужно да уради све да се тако нешто више не понови.

35. Такође, подсећам Претресно веће III и на догађаје из 2008. године и 2009. године када је поново Секретаријат МКСЈ одиграо негативну улогу у предмету бр. ИТ-03-67. и када је дошло до грубог кршења права проф. др Војислава Шешеља. Тачније, Томислав Николић, бесан због неуспелог пуча у Српској радикалној странци, доставља медијима 16. септембра 2008. године стенограм привилегованог разговора Тима за одбрану и Војислава Шешеља¹². Секретар одмах користи указану прилику (и уместо да затражи преиспитивање одговорности Томислава Николића), доноси Одлуку од 29. септембра 2008. године о такозваној надзираној комуникацији између проф. др Војислава Шешеља и његових преосталих правних саветника. Ово је у суштини, значило да се прекида привилегована комуникација између проф. др Војислава Шешеља и његових преосталих правних саветника. Проф. др Војислав Шешељ 9. октобра од Претресног већа III тражи да поништи такву Одлуку Секретара. Претресно веће III је 22. октобра 2008. године одлучило да донесе Одлуку по том питању. Секретар подноси поднесак председнику МКСЈ од 4. новембра у коме тврди да Претресно веће III нема овлашћења да преиспита Одлуку секретара. Председник МКСЈ избегава изјашњавање по овом питању (иако има овлашћења по правилу 19. Правилника о поступку и доказима МКСЈ да контролише рад Секретаријата) и поднесак упућује на разматрање Жалбеном већу. Оно, наравно, без икаквог размишљања, као по нечијој команди, доноси Одлуку против проф. др Војислава Шешеља и 9. априла 2009. године одобрава поднесак Секретаријата, који је у суштини значио прекид привилеговане комуникације између проф. др Војислава Шешеља и његових преосталих правних саветника. Дакле, оно што нису хтели да ураде председник МКСЈ и Претресно веће III у предмету Шешељ, без размишљања су урадили чланови Жалбеног већа. Да се тако нешто не би поново десило и 2011. године, тражим (и апелујем) и то је сврха овог поднеска, да Претресно веће III овог пута покаже више

¹² "Прес"17. септембар 2008. године

принципијелности и одлучности, него што је то био случај у периоду од септембра 2008. до априла 2009. године.

IV. Издвојено мишљење судије председавајућег судије Антонетија у вези са Захтевом оптуженог Војислава Шешеља за обуставу поступка од 29. септембра 2011. године у контексту писма Секретаријата МКСЈ од 14. октобра 2011. године

36. Председавајући Претресног већа III судија Жан Клод Антонети је 29. септембра 2011. године (објављено на српском 13. октобра 2011. године или само дан пре писма Секретаријата МКСЈ од 14. октобра 2011. године) донео Издвојено мишљење судије председавајућег судије Антонетија у вези са Захтевом оптуженог Војислава Шешеља за обуставу поступка. На стр. 5. српске верзије Издвојеног мишљења судије председавајућег судије Антонетија у вези са Захтевом оптуженог Војислава Шешеља за обуставу поступка од 29. септембра 2011. године се, јасно и прецизно, наводи: „Најпре ваља подсетити да је поступак од самог почетка био спутан **именовањем браниоца у приправности** и то **против воље оптуженог** (болдовано у оригиналу, прим. Д. М.). С обзиром на то да сам био у саставу претпретресног већа (као и другим предметима), открио сам, након што сам тек стигао у октобру 2003. године, да с овим оптуженим постоји прави проблем јер му је очигледно био наметнут бранилац против његове воље, а с обзиром на то да сам имао неколико деценија искуства на суђењима, одмах сам видео да срљамо у катастрофу“. Ово су сасвим тачне формулације председавајућег Претресног већа III судије Жан Клод Антонетија. Треба додати да је за такву „катастрофу“ заслужан био управо Секретаријат МКСЈ, који је имао једну од главних улога у наметању такозваног браниоца проф. др Војиславу Шешељу. То потврђује и следећа констатација председавајућег Претресног већа III судија Жан Клод Антонетија коју он износи у српској верзији на стр. 7. Издвојеног мишљење судије председавајућег судије Антонетија у вези са Захтевом оптуженог Војислава Шешеља за обуставу поступка: „Такође, а то ми се чини веома значајно и желим то да наведем, у већини поступака на овом Међународном суду долазило је до проблема у вези са **именовањем бранилаца или с одсуством бранилаца**. Правилником и Упутством бригаа око тих питања поверена је Секретаријату. Чини ми се да је то **велика грешка** јер нема поступка без проблема. Недавно смо то конкретно видели у предмету Карацић, а сада то видимо у предмету генерала Младића“.

37. Такође, председавајући Претресног већа III судија Жан Клод Антонети износи у српској верзији на стр. 6. Издвојеног мишљење судије председавајућег судије Антонетија у вези са Захтевом оптуженог Војислава Шешеља за обуставу поступка и следеће:

„Касније су се појавиле друге тешкоће за које оптужени није одговоран у највећој мери, али које су се директно одразиле на трајање поступка. Тако је Секретаријат прекинуо везу између оптуженог и привилегованог сарадника (господина Красића), што је битно утицало на наставак поступка јер оптужени више није био у стању да саставља поднеске као што је то обично чинио... Секретаријат је такође, без консултације с Већем, донео административне мере у притворској јединици, које су изазвале негативне реакције оптуженог. На пример, управо када је Претресно веће одредило датум за подношење списка на основу правила 65ter, Секретаријат је покренуо дисциплински поступак против сарадника оптуженог, што је, према његовој тврдњи, довело до тога да није могао да поднесе свој списак на основу правила 65ter...“. Дакле, када се прочитају ове јасне, аргументоване, и прецизне дефиниције председавајућег Претресног већа III судије Жан Клод Антонетија, може се закључити следеће. Секретаријат МКСЈ у предмету бр. ИТ-03-67. није допринео експедитивности поступка, очувању људских и процесних права проф. др Војислава Шешеља. Напротив, јасно је да је Секретаријат МКСЈ у предмету бр. ИТ-03-67. имао негативну улогу. Зато сматрам, и апелујем, у својству правног саветника проф. др Војислава Шешеља, на Претресно веће III да таквој негативној и неконструктивној пракси Секретаријата МКСЈ у предмету бр. ИТ-03-67. стане коначно на пут. И тако обезбеди поштовање свих оних претходно наведених правних извора, укључујући и општа правна начела призанта од стране просвећених народа. Једино се тако може доћи до фер пресуде и окончања поступка. Иначе, десиће се још једна катастрофа, у смислу који наводи председавајући Претресног већа III.

38. Коначно, председавајући Претресног већа III поново врло прецизно и јасно, на стр. 12 у српској верзији Издвојеног мишљење судије председавајућег судије Антонетија у вези са Захтевом оптуженог Војислава Шешеља за обуставу поступка од 29. септембра 2011. године износи и следеће: „Ја сам учинио **све** да покушам да нађем решење прихватљиво за све. Међутим, **ствари су кренуле кривим током** од самог почетка, убрзо по доласку оптуженог на Међународни суд, тако да ми се, **осим ако се не деси чудо**, ситуација чини паралисана непопустљивим ставовима које су заузеле Секретаријат и оптужени, а сваки од њих тврди да је у праву. У тим околностима, након подношења извештаја *amicus curiae*, требаће прећи на следећи фазу и то што је пре могуће завршном речи тужилаштва и завршном речи оптуженог или повлачењем оптужнице“. Такође, председавајући Претресног већа III врло конкретно, износи на стр. 6. у српској верзији Издвојеног мишљења председавајућег судије Антонетија у вези са Захтевом оптуженог Војислава Шешеља за обуставу поступка од 29. септембра 2011. године и следеће: „Након што му је одлуком Жалбеног већа враћено право да се **сам** брани, ја сам потпуно преузео

предмет као претпретресни судија, а затим као председавајући овог Већа. Треба да кажем и то да моје учествовање у овом поступку није ишло само по себи, јер сам у то време председавао и једним другим већем које је решавало у једном обимном предмету, али сам **прихватио овај задатак само да би омогућио међународној правди да се извуче из ћорсокака у који га је довело наметање тог браниоца у приправности**“. Из претходних формулација се јасно може закључити да је управо Секретаријат МКСЈ довео међународну правду у скоро безизлазну ситуацију наметањем браниоца проф. др Војиславу Шешељу. Председавајући Претресног већа III признаје у Издвојеном мишљењу судије председавајућег судије Антонетија у вези са Захтевом оптуженог Војислава Шешеља за обуставу поступка од 29. септембра 2011. године, да већ годинама покушава да исправи такве грешке и напету атмосферу у предмету. бр. ИТ-03-67. коју изазива и ствара Секретаријат. Наравно, за разлику од председавајућег судије Претресног већа III, сматрам да се не могу ни приближно упоређивати и изједначити улоге у предмету. бр. ИТ-03-67. Или, улоге притвореника који се већ скоро 9 година непрекидно налази у Притворској јединици УН, и Секретаријата МКСЈ који располаже огромним средствима и чије се особље сваког дана након посла враћа својим породицама и удобном животу.

39. Ипак, јасно је да је међународна правда угрожена вишегодишњим неприкладним поступањем Секретаријата МКСЈ у предмету бр. ИТ-03-67. Зато, тражим (и апелујем) да Претресно веће III покаже још више одлучности и принципијелности у вези са поступањем Секретаријата МКСЈ у предмету бр. ИТ-03-67. Овакав став Претресног већа III је изузетно важан, јер као што се наводи у Издвојеном мишљењу председавајућег судије Антонетија у вези са Захтевом оптуженог Војислава Шешеља за обуставу поступка од 29. септембра 2011. године, следе завршне речи проф. др Војислава Шешеља и тужилаштва, или повлачење оптужнице. Зато је више него неприкладно и скандалозно поновно мешање Секретаријата МКСЈ у предмету. бр. ИТ-03-67. засновано на бесмисленим тврдњама и квазиправним конструкцијама.

V. Закључак

40. Писмо (претња) Секретаријата МКСЈ од 14. октобра 2011. године уноси конфузију и ствара квазиправну ситуацију у предмету бр. ИТ-03-67. Тачније, уместо да се пред изношење завршних речи проф. др Војислава Шешеља и тужилаштва, или повлачење оптужнице, разматрају извештај *amicusa* и чињенице које јасно показују да је 40 сведока тужилаштва лажно сведочило у предмету бр. ИТ-03-67. Секретаријат поново, као и у периоду 2003-2004 и 2008-2009. покреће кампању, засновану на неозбиљним и квазиправним конструкцијама („можда је давао упутства“, и „изгледа“) против проф. др

Војислава Шешелъ ради наметања нехумане изолације, елиминисања привилегованих контаката са правним саветницима и отежавања одбране. То већ подсећа на латинску изреку којом се описује замена теза: „Quid (qui) pro quo“ (једна ствар-једно лице-уместо другог-друге-). Такође, временски контекст који је одабран за покретање ове нове кампање Секретаријата МКСЈ јасно показује да се не ради о добрим намерама у вези са предметом бр. ИТ-03-67. Зато Претресно веће III мора коначно оваквој пракси и поступању Секретаријата МКСЈ у предмету бр. ИТ-03-67 да једном стане на пут.

Број речи: 7.347

Проф. др Војислав Шешелъ

(Урадио члан Стручног тима: мр Дејан Мирковић)